

No és passat la primera vegada que em toca intervenir més o menys públicament per a fer una mica d'apologia d'aquests tres artistes, Albert Casals, Rey Polo i Pujol Grau, ^{que} ja fa uns deu anys que, sota el lema "Tres punts de vista", no es cansen de burxar en el món de la plàstica ni d'assajar noves tècniques en la realització del seu art. Ara mateix, ~~se~~ se m'ha acudit establir un paral·lelisme entre ells i aquells tres famosos personatges d'Alexandre Dumas coneguts com els tres mosqueters. Només que, en comptes de lluitar amb espases, ells lluiten amb pinzells xops de colors diversos en la batalla inacabable i meravellosa de l'estètica. I això ho fan plegats i en profit mutu. És allò que Alexandre Dumas posa en la boca ~~del~~ dels seus herois: "Un per a tots i tots per a un". Només que aquest un que a ells els empeny és l'Art, de la mateixa manera que també és aquest un al qual convergixen tots els seus afanys i il·lusions. Albert Casals ens reporta la figura d'un Athos arraixat, Rey Polo ens suggereix l'estampa d'un Aramis faldiller, Pujol Grau ens fa evocar la planta d'un Porthos bonhomíós. En alguna avinentesa s'ha afegit al grup, a la mena d'un D'Artagnan, un quart element: el músic Miquel Pujol, que armat del seu violoncel, l'arquet i altres estris lliura també el combat estètic